

Negende

Vlaamse Zangavond

Rond de piano van René De Clercq

*René De Clercq musiceert ten huize Pieck. Ria Vervoort aan de piano.
Houtskooltekening van Adriaan Pieck*

23 februari 2001 om 20 uur in d'lefte Deerlijk
Organisatie: vzw René De Clercqgenootschap, Deerlijk

Vrienden, komt, zit neder in de ronde

Tekst: G. Krekelberg

Muziek: H. Tijssens

Zeer pittig en niet te vlug

1. Vrien - den, komt, zit ne - der in de ron - de,
2. *Denkt niet* meer aan al die droe - ve da - gen,
3. 't Ou - de jaar is weer - om af - ge - lo - pen,
4. Waar gij la - ter al - len mo - get va - ren,

En ge - nie - ten wij van de - ze ston - de.
Met hun storm en wind en re - gen - vla - gen.
Wij zijn blij en le - ven op goe ho - pe.
Blijft in 't her - te trouw de eed be - wa - ren.

Al te sa - men op - ge ruimd en blij,
Want de win - ter is al lang voor - bij. Schuift wat
Want het groot ver - lof is weer na - bij.
Gaaf door 't le - ven al - tijd zij aan zij.

dich - ter, dich - ter, dich - ter, dich - ter bij bij.

Lied van mijn land.

Tekst A. Van Wilderode

Muziek I. De Sutter

p

1. Lied van mijn land 'k zal U al- tijd ho- ren
2. Lied van mijn land 'k zal U al- tijd ho- ren
3. Lied van mijn land 'k zal U al- tijd ho- ren

3

uit al- le da- len der her- in- ne- ring, o- ver de heu- vlen van
uit al- le dor- pen in de deem- ste- ring, en uit de warm- te der
lied van ver- lan- gen en ver- te- de- ring, dat met de kin- dren al-

6

rui- send ko- ren en de ri- vier in haar stei- ge- ring. *f*
hui- zen rond de to- ren on- der de huif van de zo- mer- wind.
tijd her- bo- ren zacht met de do- den tot zaad ver- zinkt.

9

p

Lie- fe- lijk land, in de brui- sen- de ho- ren

11

f

hoor ik UVlaan- dren en zing en zing. Lie- fe- lijk land, in de

14

p

brui- sen- de ho- ren hoor ik UVlaan- dren en zing en zing.

Waar in 't brons-groen eikenhout

Tekst: G. Krekelberg

Muziek: H. Tijssens

Stapmaat

Waar in 't bronsgroen ei - kenhout 't nach - te-gaal - tje
Waar de bre - de stroom der Maas sta - tig zee-waarts
Waar der Va - dren scho - ne taal klinkt met hel - dre

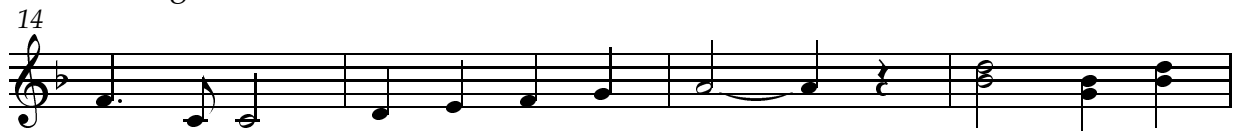
zingt; O - ver 't mal - se ko - ren-veld,
vloeit; Weel - drig sap - pig veld - ge - was
kracht; Waar men kloek en flink van aard

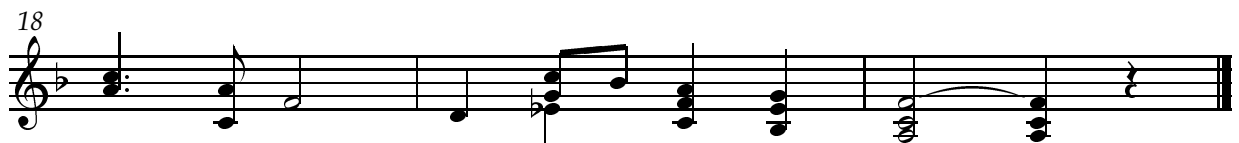
't lied des leeuw - riks klinkt; Waar de hoorn des
kost - lijk groeit en bloeit; Bloe - mengaard en
vreem - de praal ver - acht; Ei - gen ze - den,

her - ders schalt langs de beek-jes boord.
beemd en bos o - ver heer-lijk gloort. Daar is mijn
ei - gen schoon 't hart des volks be - koort.

va - derland, Limburgs dier-baar oord. Daar is mijn

va - derland, Lim - burgs dier - baar oord.

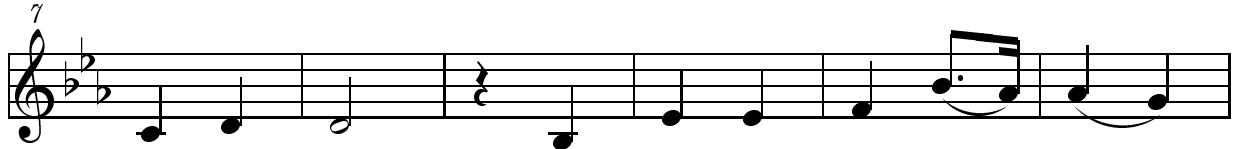
Het Lied der Vlamingen

Tekst E. Hiel

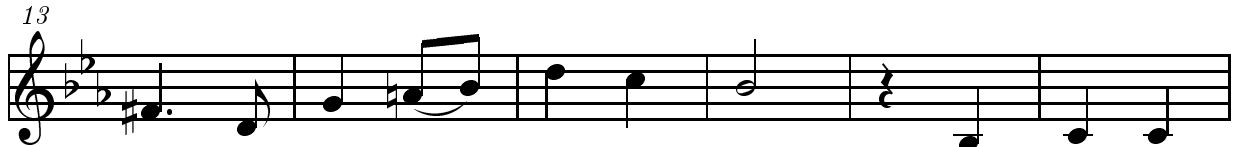
Muziek P. Benoit

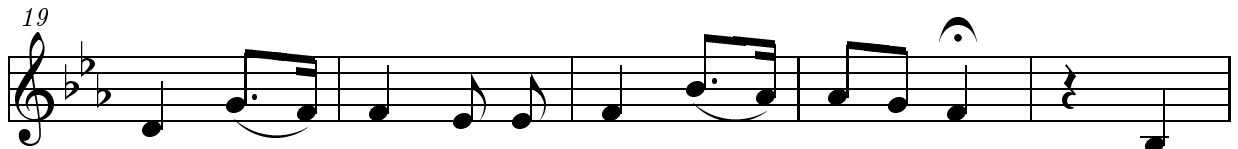
1. Waar Maas en Schel- de vloei- en de Noord- zee
2. Daar stij- gen uit 't ver- le- den de Geus en
3. O Ne- der- land, o vrij- heid, gij a- delt

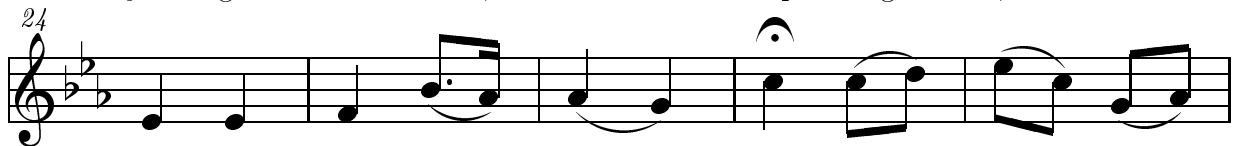
bruist en stormt; waar vred' en kun- sten bloei-
Klau- waert op; zij heb- ben stout ge- stre-
ons ge- voel: wij zwe- ren ook met blij-

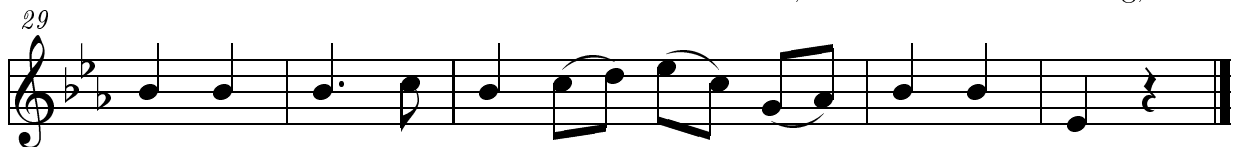
en, de Vrij- heid man- nen vormt; waar vel- den,
den, ver- plet den vreem- den kop, hun goed, hun
heid, uw toe- komst is ons doel. Wij zul- len,

wou- den, wei- den als gaar- den rijk be- plant, de
bloed, hun le- ven, met mild heid steeds ver- pand, om
jon- ge scha- ren, steeds on- zen plicht ge- stand, met

weel- d'en vreugd ver- sprei- den; daar is daar
ons te kun- nen ge- ven het vrij- e,
hand en hart be- wa- ren, het hei- lig,

is ons Va- der- land, daar is ons va- der- land.
vrij- e va- der- land, het vrij- e va- der- land.
hei- lig va- der- land, het hei- lig va- der- land.

De vogel die naar 't zuiden trekt

Woorden en Muziek: René De Clercq

Moderato *mf* §

Zang

1. De vogel die naar 't zuiden trekt, Heeft mijn ver-
win - ter kil en grauw, Groen blijft mijn
land, ik houd mijn volk; De sterke
kweelt zijn ei-gen lied, Mijn zingend

Piano *mf*

5 *mp* *poco a poco cresc.*

langst en lied ge - wekt Naar schoner Scheld- en to-ren - stad. Daar strijdt mijn
hoop en warm mijn trouw, Of ook een ko - ning mij ver - bant, Ik houd mijn
zon verdooft geen wolk. Geen hemel liegt, geen zee bedriegt, Al waar des
Vlaams vergeet ik niet. De schone Scheld, de to-ren - stad, Mijn dierbaar

mp *poco a poco cresc.*

9 §

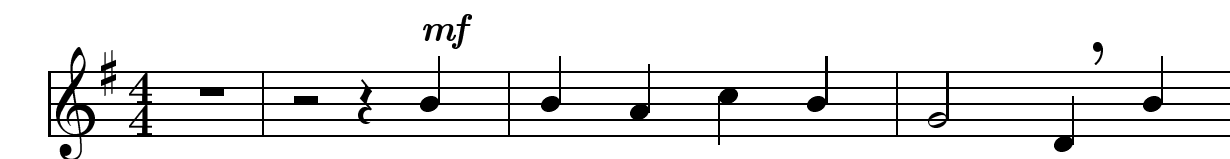
1.2.3. 4.

volk, daar woont mijn schat. 2. Al komt de
volk, ik zie mijn land. 3. Ik zie mijn
har - ten vo-gel vliegt. 4. De vo - gel
volk, mijn lie - ve schat!

Beiaardlied.

Tekst J. De Geyter

Muziek P. Benoit

- mf*
1. Dan mocht de beiaard spelen van
 2. Dan schiept gij opgetogen tot
 3. Dan liet gij uw rondden en
 4. Dan spreidet gij voor d'ogen uw

al uw toren- tran- sen, dan mocht de grijs- heid
prin- sen, Vlaam- se- ste- den! die on- der ze- ge-
kan- ten ge- vels glan- zen, dan hieldt gij land- ju-
vrij- heid, kunst en ze- den: op al- len mocht gij

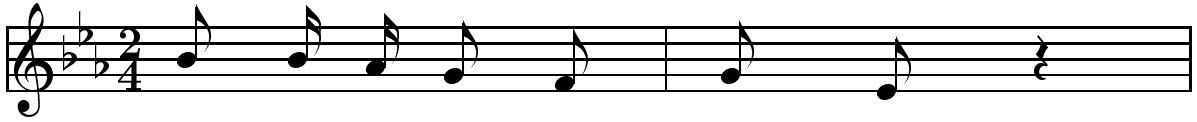
kwe- len, dan mocht de jonk- heid dan-
bo- gen op ze- ge- wa- gens re-
we- len, dan vlocht gij lau- wer- kran-
bo- gen, om al- len werdt g'aan- be-

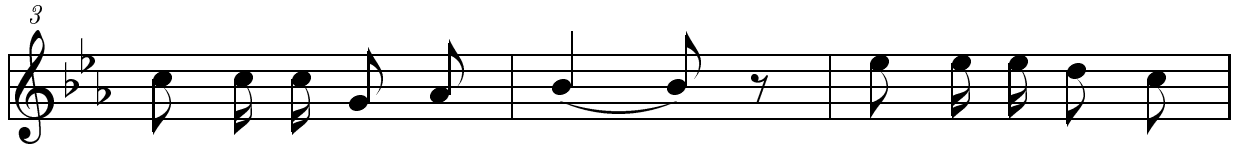
sen. Dan mocht de jonk- heid dan- sen.
den. Op ze- ge- wa- gens re- den.
sen. Dan vlocht gij lau- wer- kran- sen.
den. Om al- len werdt g'aan- be- den.

Klompensliedje

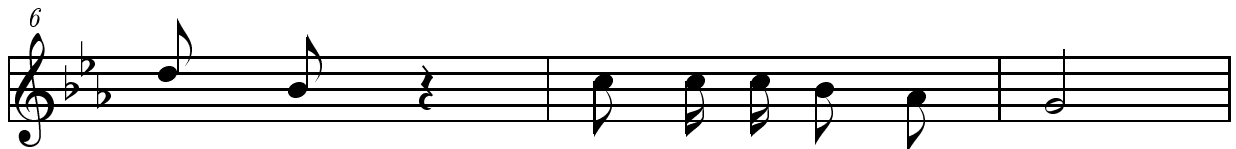
René De Clercq – E. Hullebroeck

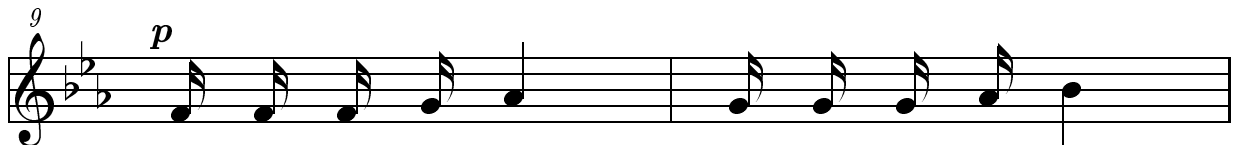
1. Kap ik mijn wil - gen - - blok - jes,
2. Glad om er in te slie - - ren;
3. Lij - ken ze plomp en po - ver,
4. Bakt u de vorst op 't wa - ter
5. Kin - de - ren van de bui - ten,

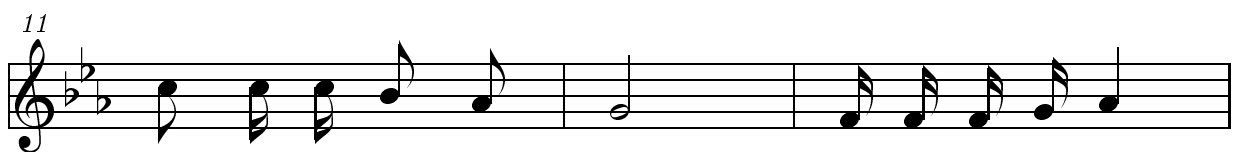
Pa - renwijs uit den boom, 'k Zie ze' onder broeks of
Licht om er mee te gaan; Hol om er in te
Leer - ze - kens gaan niet voor. Aan! En de stop - pels
Koe - ken van zijn fat - soen, Niets, om te glij - den,
Klom - pe - kens bruin van rook! Op! Als de leers - kens

rok - jes, Ha - pe - rend aan den zoom.
tie - ren; Hard om er mee te slaan!
o - ver! Uit! En de be - ken door!
Gaat er bo - ven een hou - ten schoen.
slui - ten, Slui - ten de klomp - kens ook!

Klom - pen aan de voet, klom - pen aan de voet,

staat on - ze guit - jes goed! Klompen aan de voet,

klompen aan de voet, staat on - ze guit - jes goed!

Krans van oude liederen

Zuid-Nederlands

1. *Blij en vrolijk*

Wij zijn al bij - een, Al goe ka - dul - le - tjes, al goe ka - *Einde*
dul - len; Wij zijn al bij - een, Al goe ka - dul - le - tjes groot en klein.
Zou me nie meugen e pint - je drin - ken, Zonder daarom e dronkaard te zijn?
Zou me nie meugen e tu - tje ne - men, Zonder daarom e dief te zijn?

Noord-Nederlands

2. *Luimig* *f*

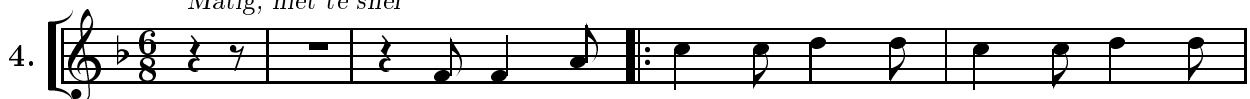
De boer had maar e - nen schoen,
De boer had maar é - ne vrouw,
Wei - nig ge - noeg, genoeg, genoeg. De boer had maar e - nen schoen,
Meer dan ge - noeg, genoeg, genoeg. De boer had maar é - ne vrouw,
Wei - nig ge - noeg. Een schoen zon - der hak er an: De
meer dan ge - noeg. Een vrouw met een kop er op, De
boer is geen e - del - man, Een schoen zon - der hak er an: De
boer had een reu - zen - strop, Een vrouw met een kop er op, De
boer die is geen e - del - man! De
boer die had een reu - zen - strop.

Rustig

3.

Zuid-Nederlands

Matig, niet te snel

4.

1. Al die daar zegt: "de reus die komt, de reus die tap van 't bes - te bier, van 't bes - te

Zuid-Nederlands

1. Wel An - ne - ma - rie - ke, waar gaat gij naar
2. Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen

toe? Wel An - ne - ma - rie - ke, waar gaat gij naar toe? " 'k ga naar de
lief? Wel An - ne - ma - rie - ke, hebt gij er geen lief? " 'k Heb er niet

bui - ten al bij de sol - da - ten!" Hop - sa - sa, fal - la - la, An - ne - ma -
één, maar 'k heb er wel ze - ven!"

rie! fal - la - la, An - ne - ma - rie!

Zuid-Nederlands

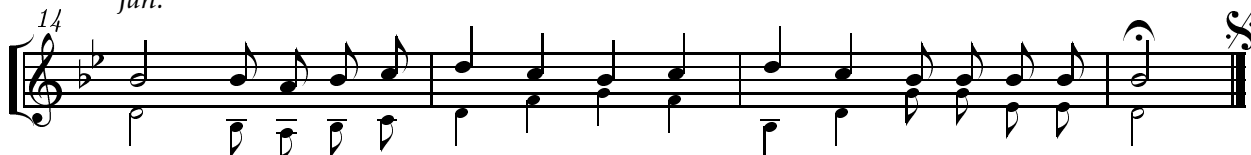
Daar was e wuf die spon, Daar was e wuf die
Dat wuf had e - nen man, Dat wuf had e - nen

spon, Al op een hou - ten spin - newiel; Daar was geen toortel - tje
man, Des Zon - dags heet hij Pie - ter, En des Maan - dags heet hij

aan. Vi - va la pe - per - bus - se. Vi - ve la spa, Tra la la
Jan.

la, Gi - ze - ga - ze goe - ze, Ron flon floe - ze, Tra - de - ra - de - ra.

Vlaanderen en Brabant

7.

1. "Zeg kwezel-ken, wil-de gij dan - sen? Ik
2. "Zeg kwe-zel-ken, wil - de gij dan - sen? Ik

"Zeg kwe - - zel - - ken," "Zeg

7

zal u ge-ven een ei." "Wel neen ik" zei dat kwe - zelken, "Van
zal u ge-ven een man!" "Wel ja ik" zei dat kwe - zel-ken, "k zal

kwe - zel - - ken," "Wel neen ik," zei dat

11

dan - sen ben ik vrij. 'k En kan niet dan - sen, 'k en
dan - sen al wat ik kan. Ik kan wel dan - sen, Ik

kwe - zel - - ken.

15

mag niet dan - sen; Dan - sen is on - ze re - gel niet, Be -
mag wel dan - sen; Dan - sen is on - ze re - gel wel, Be -

19

gijn - tjes of kwe - zel - kens dan - - sen niet."
gijn - tjes of kwe - zel - kens dan - - sen wel."

Mijn Zoetlief

Van Brabant – A. Preud'homme

mp

1. Mijn zoet - lief was een we - ver - kij n dat
2. Die we - ver op een mor - gen sprak: "O
3. Dat we - ver - kij n kwam toen ter - stond en

4

weef - de vroeg en laat. Dat weef - de uit de
lief - ken mint gij mij?" Ik waan - de dat mij
schonk zijn har - te mijn. Hij zoen - de mij op

7

zon - ne - schijn een gul - den bruids - ge - waad. Ho - li - o -
't har - te brak van lief - de 'k was zo blij. Ho - li - o -
mij - nen mond. Zijn zoen was zoet als wijn. Ho - li - o -

10

lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Een bruids - ge - waad voor
lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Van lief - de 'k was zo
lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lei! Zijn zoen was zoet als

13

mij. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -
blij. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -
wijn. Ho - li - o - lie, Ho - li - o - lie, Ho - li - o -

15

lei! Een bruids - ge - waad voor mij!
lei! Van lief - de 'k was zo blij.
lei! Zijn zoen was zoet als wijn.

O mijn Kempen

Tekst E. De Ridder

Muziek A. Preud'homme

1. Geen land ook ter wereld hoe schoon of hoe rijk is 't land van mijn
2. Hier malende molens de rust over 't land Verdoelende
har-te mijn heimat gelijk. Hiezaai-den ons handen en groeit er ons
we-gels in 't stui-ven-de zand. Hie heer-sen de vlak-ten en rui-selt ons
brood, hier vin-den wie gin-gen de rust in de dood, hier sta-p'len de
10 lied, be-klem-men geen ver-ten het vrij-e verschiet. Het goud van geen
wol-ken kas-te-len op-een. En giert er een
12 ver-ten het pur-per der hei, het to-vert vi-
Noord-zee heur wind om ons heen. Hier ju-belt de zo-mer in hei-de en
15 sioe-nen van wel-lust in mij. Vanden-nen en ber-ken, van ber-ken en
poco rit. *innig*
ven: Hoe heer-lijk de Kem-pen, zo schoon ik niets
17 den, *mf* *Rustig*
ken. O mijn Kem-pen, ja mijn Kem-pen! O mijn
20 e-nig hei-mat-land. En waar-voor een vlam van
23 lief-de eeu-wig in mijn har-te brandt.

Mijn klein, klein Dochterke

Tekst en melodie: René De Clercq

Moderato

1. Ge- lijk een das- ke zijt ge
2. Maar nu ge- was- sen je daar
3. Ik hef je op de ok- sel- kes om-

4
dik, Ge- lijk een kwar- tel- ke van
zit, Daar is geen en- gel- ke zo
hoog, Ik zie een ster- re- ke in elk

6
kwik, Ge- lijk een moor- ke soms zo
wit, Daar is geen lam- me- ke zo
oog, En voor mijn ar- moed word ik

8
zwart, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn
zoet, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn
blind, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn

10
hart! Ge- lijk een moor- ke soms zo
bloed! Daar is geen lam- me- ke zo
kind! En voor mijn ar- moed word ik

12
zwart, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn hart!
zoet, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn bloed!
blind, Mijn klein klein doch- ter- ke mijn kind!

D. C.

Tineken van Heule

René De Clercq – Emiel Hullebroeck

p (♩ = 72.) *Vrolijk en guitig.*

1. Ti- ne- ken van Heu- le, ons maart- je, Kan wer- ken ge- lijk een
2. Ti- ne- ken heeft geld noch goed- je, Noch lan- de- ke, noch pan- de- ke, noch
3. Ti- ne- ken van Heu- le, mijn min- ne- ken. Op u staat mijn zoet- ste

4
paard- je, Kan mel- ken, kan mes- ten, Kan schu- ren ge- lijk de
koet- je, Noch huis- je, noch kruis- je, Noch een lap- pe- ken voor op mijn
8
zinn- ne- ken, U lust ik, u kust ik, Op uw har- te- ken bouw en

11
bes- ten, Ti- ne- ken van Heu- le, ons maart- je, Staat
buis- je. Ti- ne- ken heeft geld noch goed- je, Maar een
rust ik. Ti- ne- ken van Heu- le, mijn min- ne- ken. Mijn

14
hoog in de gunst van mijn vaart- je, En als moe- der- ken haar prijst, Dat mijn
he- mel is haar la- chen en haar groet- je, Als ze trip- pelt naar de bron, Met haar
poe- ze- lig dub- bel kin- ne- ken, Leg uw han- de- ke in de mijn, En een
weinig vertragen

17
zus- ter er om krijscht, Dan lach ik een beet- je in mijn baard- je!
em- mer in de zon, En haar klom- pe- ken vast aan haar voet- je:
brui- loft zal het zijn, Van een boer en een schoon boe- rin- ne- ken:
f tijdmaat

19
Lie- ver dan een visch die in een goud- zee zwemt,
mf

22
Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,
Ti- ne- ken van Heu- le, Ti- ne- ken ons maart- jen in zijn hemd!

25
Lie- ver dan een visch die in een goud- zee zwemt,

27
Lie- ver dan een vo- gel die geen spa- ren kent, Lie- ver dan een freu- le,

30
Ti- ne- ken van Heu- le, Ti- ne- ken ons maart- jen in zijn hemd!

Omdat ik Vlaming ben.

Tekst L. Lambrechts

Muziek M. Matthyssens

1. Waar- om, waar- om, waar- om, ik
2. Waar- om, waar- om, waar- om, ik
3. Waar- om, waar- om, waar- om, ik

4
voor geen vreem- den buig? Waar- om ik met van
bij mijn stil- len haard de taal der vaa- dren
aan mijn kin- dren leer: "Maakt Vlaan- dren groot ge-

7
Maer- lant juich! Zijn leu- ze voor de mij- ne er- ken? Zijn
heb be- waard? En aan geen an- dren toon ge- wen? En
lijk wel- eer!" Waar- om ik, ho- pend, juich met hen? Waar-

10
leu- ze voor de mij- ne er- ken?
aan geen an- dren toon ge- wen? Om- dat ik
om ik ho- pend juich met hen?

13
Vla- ming ben! Om- dat ik Vla- ming ben! Om-

16
dat ik Vla- ming ben!

Laat ons liefste samen varen

Tekst B. Peleman

Muziek A. Preud-homme

mf

1. Kent gij, lief, de die- pe wa- tren van mijn scho- ne Schel- de-
2. Kent gij, lief, de groe- ne dij- ken met het glan- zend gra- zend
3. Zaagt gij, lief, de sloe- pen va- ren zei- lend door mijn Schel- de-

4

land, waar de gol- ven lich- tend kla- tren, waar de
vee, waar de gol- ven schui- mend wij- ken, voor de
land in den glans der no- te- la- ren, bloei- end

7

p

he- mel o- pen- brandt? Dag en nacht wou 'k er ver-
wek- roep van de zee? Dro- mend bij de wil- gen-
langs de wa- ter- kant? Zon en maan gaan door de

10

wij- len met u, lief- ste, aan mijn zij,
tron- ken heb 'k er steeds aan u ge- dacht,
wol- ken, goud en zil- v'rig ruist er 't riet

13

lijk de sloe- pen zacht- jes zei- len op het dei- nen van de
wijn de wa- ter- le- lies blon- ken in den zui- v'ren zo- mer-
en in 't diepst der wa- ter- kol- ken zingt de vloed zijn to- ver-

16

mf

tij!
nacht! Laat ons, lief- ste, sa- men va- ren door mijn
lied!

19

scho- ne Schel- de- land, met wat bloem- kens in uw

22

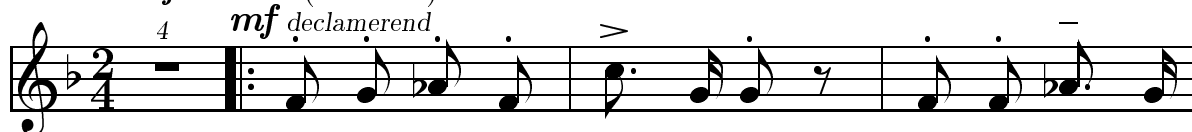

ha- ren: bloem kens van den wa- ter- kant

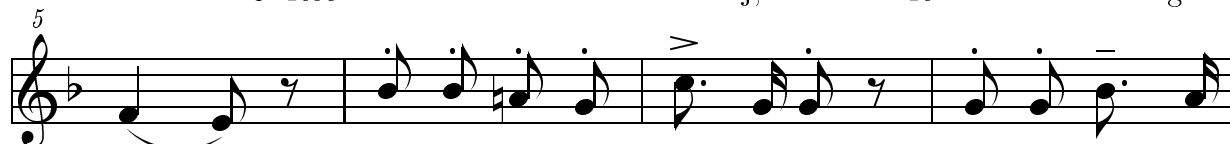
De Bietebauw

René De Clercq – Emiel Hullebroeck

Redelijk snel. (♩ = 80.)

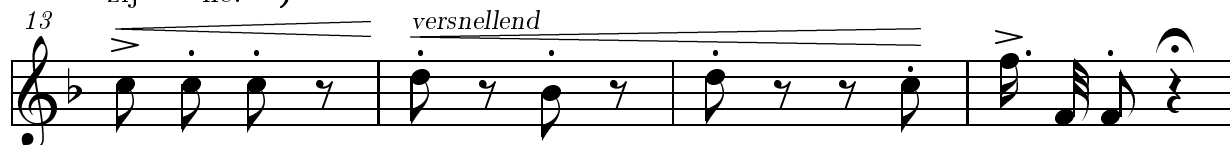
1. Klei- ne, klei- ne stou- te- rik, zoudt ge moe- der
 2. Hoor hem met zijn be- ren- kop op de deu- ren
 3. Recht naar bed- de komt hij, boe! Riekt aan de gor-

ter- gen? Wacht, ik zal hem roe- pen, ik, uit de zwar- te
 bon- zen. Krak! hij kruipt een zol- der op, oei, oei, oei, den
 dij- ne, doe maar ze- reuw oog- jes toe, of ge ziet de

ber- gen. }
 on- zen! } Grijp, grap, grim-me- land, zon- der lip of
 zij- ne! }

zon- der tand grijp, grap, grauw de bie- te- bauw

4. Neen, neen, neen! Naabui- ten, beest, om de stou- te kna- pen!

Moe- ders kind is braaf ge- weest; kan zo scho- ne sla- pen.

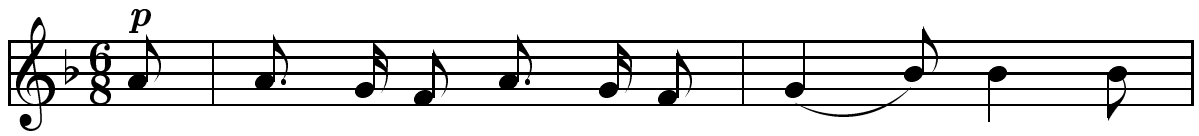
Douw, douw, kind- je douw; zwicht u voor den bie- te- bauw,

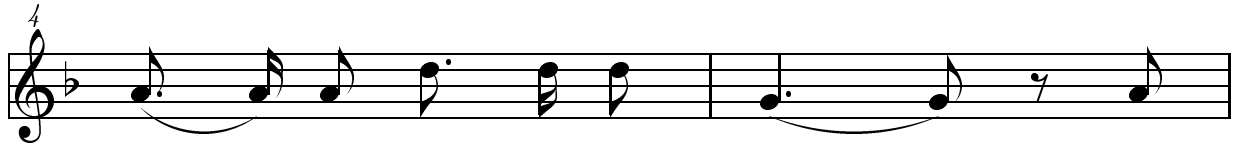
douw- douw- dijn, en zoe- te zijn! —

Moederke alleen

R. De Clercq – E. Hullebroeck

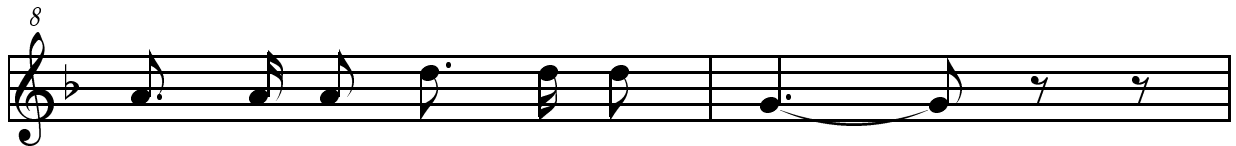
1. Wie zal er ons kin- de- ke dou- wen, En
2. Wie zal naar ons kin- de- ke kij- ken, Dien
3. Wie zou voor ons kin- de- ke der- ven, Haar

doet het zijn moe- der- ken niet? Wie
bleu- zen- den stou- ten ka- poen? Wie
laat- ste krui- mel- ken brood? Wie

zal er zijn de- ken- tjes vou- wen, Dat
zal er zijn hem- de- kes strij- ken, Zijn
zou er, wie zou er voor ster- ven, En

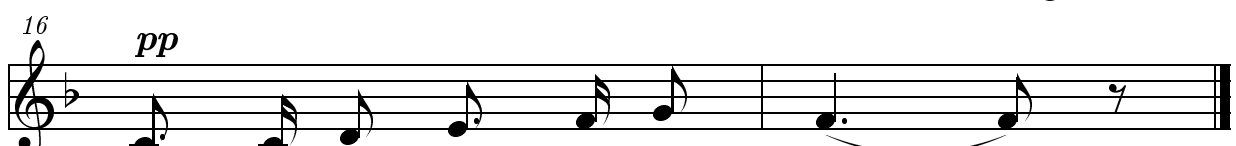
'tschaars door een hol- le- ken ziet?
haar- ken in krul- le- kes doen?
la- chen op kind en op dood?

Klei- ne, klei- ne, moe- der- keal- leen, Douw, douw, douw, de- ri-

dei- ne, Klei- ne, klei- ne, moe- der- keal- leen,

Kan van uw wieg- ske niet scheên.

Het Loze Vissertje

Oud lied

1. Des win- ters als het re- gent, dan zijn de paad- jes
2. Dat lo- ze mo- le- na- rin- ne- tje, ging in haar deur- tje
3. Wat heb ik u mis- dre- ven, wat heb ik u mis-
4. Gij hebt mij niets mis- dre- ven, gij hebt mij niets mis-

diep, ja diep, dan komt dat lo- ze vis- ser- tje vis- sen al in dat
staan, ja staan, op- dat dat aar- dig vis- ser- tje voor- bij haar heen zou
daan, ja daan? En dat ik niet met vre- de, voor- bij uw deur mag
9 daan, ja daan. Gij moet mij drie- maal zoe- nen eer gij van hier moogt

riet, ja riet. zij- ne zij- ne zij- ne
gaan, ja gaan. Met zij- ne rijf- stok, met zij- ne strijk- stok, met zij- ne
gaan, ja gaan? Met mij- ne rijf- stok, met mij- ne strijk- stok, met mij- ne
12 gaan, ja gaan? u- we u- we u- we

zij- ne zij- ne
lap- zak, met zij- ne knap- zak met zij- ne le- re van dir- re- dom-
mij- ne mij- ne
15 u- we u- we

zij- ne zij- ne
de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan! met zij- ne
mij- ne mij- ne
18 u- we u- we

zij- ne
le- re van dir- re- dom- de- re, met zij- ne le- ren laars- jes aan!
mij- ne
u- we

Het Schrijverke

G. Gezelle – Will Ferdy

1. O, krink-len-de, winklen-de wa - ter - ding Met 't zwarte ka-bot - se-ken
 2. Gij loopt o-ver 't spiegelend wa - ter klaar En 't wa-ter niet meer en ver-
 3. En 't krinklen-de, winklen-de wa - ter - ding Met 't zwarte ka-bot - se-ken

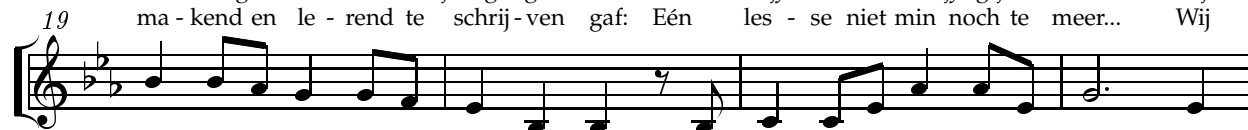
aan, Wat zien ik toch ge - ren uw kop - ke flink Al schrij-ven' op 't wa-ter-ke
 roert, Dan of het een glad - di - ge wind - je waar Dat stille o - ver 't wa-ter-ke
 aan, Het stel - de en recht - te zijn oor - kes flink En 't bleef daar een ston-de-ke

gaan... Gij leeft en gij roert en gij loopt zo snel, Al zie 'k u noch arrem noch been. Gij
 voert... O schrijver-kes, schrijverkes zeg 't mij dan, Met twin - ti - gen zijt gij en méér En
 staan... Wij schrijven zo sprak het al krinklen' af, Het - geen on - ze meester wel - eer, Ons

wendt en gij weet u - wen weg zo wel, Al zie 'k u geen o - ge, geen één. Wat
 is er geen één die 't mij zeg - gen kan: wat schrijft en wat schrijft gij zo - zeer? Gij
 ma - kend en le - rend te schrij - ven gaf: Eén les - se niet min noch te meer.. Wij

waart of wat zijt of wat zult ge zijn, Ver - klaar het en zeg het mij, toe! Wat
 schrijft en 't en staat in het wa - ter niet, Gij schrijft en 't is uit en 't is weg? Geen
 schrijven en kunt gij die les - se toch Niet le - zen en zijt ge zo bot? Wij

zijt gij toch, blinkende knop-ke fijn Dat nim-mer van schrijven zijt moe.
 christen en weet er wat dat be - diedt, O, schrijver - ke, zeg het mij, zeg! Zijn
 schrijven, herschrijven, en

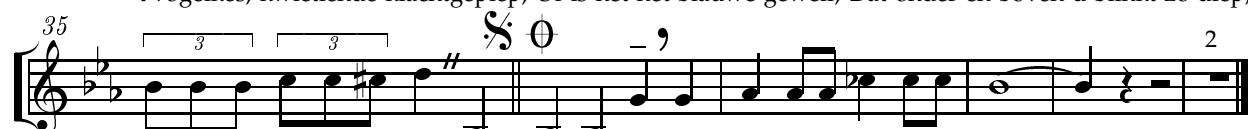
't vis - sel - kes daar ge van schrij - ven moet, Zijn 't krui - de - kes daar ge van schrijft, Zijn

't kei-kes, of blad - jes of blom-kes zoet, Of 't wa - ter waar - op dat gij drijft? Zijn

't vogelkes, kwietlende klachtgepiep, Of is het het blauwe gewelf, Dat onder en boven u blinkt zo diep, Of

is het u schrijver - ke zelf? En schrijven nog, den Hei - ligen Na - me van God!

't Zijn weiden als wiegende zeeën.

Tekst W. Gijssels

Muziek R. Veremans

Breed en gevoelvol voor te dragen

mf

1. 't Zijn weiden als wiegende zeeën, die
2. Uit beelden en doeken en zangen, uit
groenen langs stroom en rivier. Hier vredege dorpen, daar
al wat een kunstenaar schiep, straalt gij, als met toverom
steën en die rijzen met torens vol zwier. 't Zijn
hangen, zo innig gevoeld en zo diep. Gij
welige velden en wouden of vlakten der heide vol
spiegeltenaard uwer kinderen, gij vindt in hun werken U
rust. O 'k wil in mijn harte behouden die
weer; Hoe zou mijn liefde verminderen, U
schoonheid mijn operste lust. Voor Vlaanderen,
minnen wil ik meer en meer!
Vlaanderen trille mijn harte vol geestdrift en
22 vuur. Mijn land is het land van de
24 stille, de vreedzame breedte natuur.

ff

Refrein ff

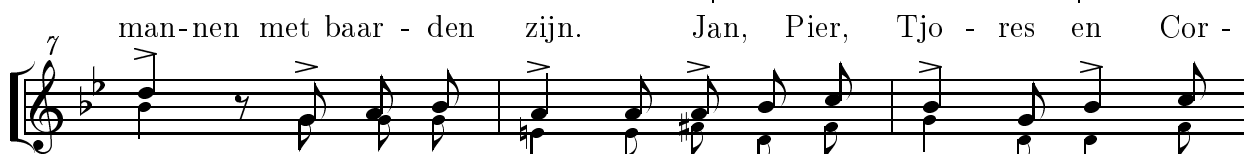
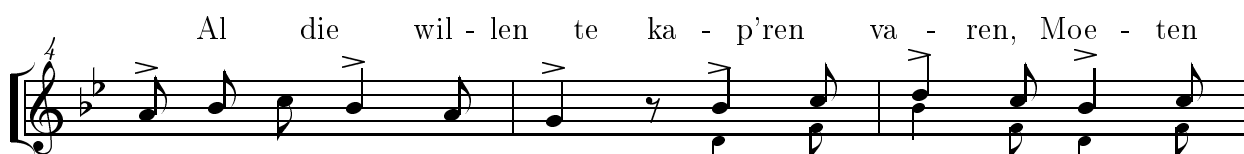
mf

dim.

Krans van oude liederen

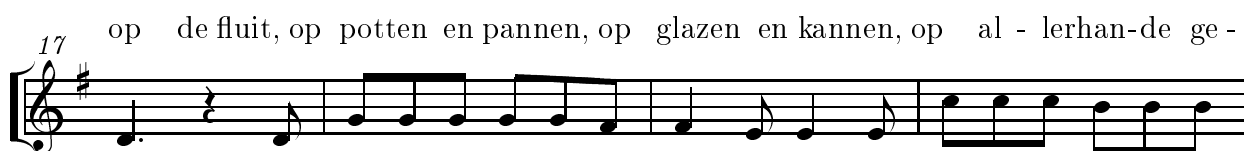
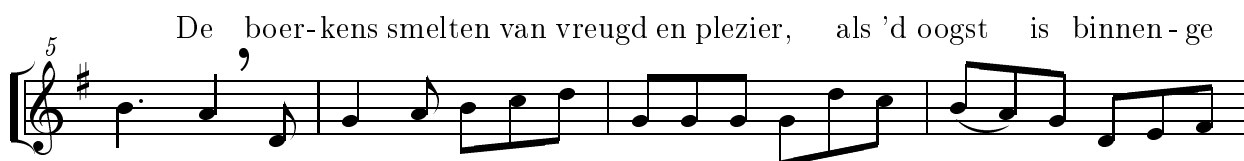
Bewogen en krachtig

Frans-Vlaanderen (17e eeuw)

Tjo - res en Cor - neel, Die hebben baarden, Zij va - ren mee.

Oud lied

ke-teltjes, le-peltjes tik-ke tik tang en dat gaat zo de he-le dag lang.

Zuid-Nederlands)

Niet te vlug

3.

Klein, klein kleu - terken, Wat doe-de gij in mijnen hof? Gij

9

plukt daar al de bloem-kes af. Gij maakt het al te grof. Ma -

13

ma - ke die zal kij - ven, Pa - pa - ke die zal slaan.

17

Klein, klein kleu - terken, Maak u maar gauw van - daan

Oud-Nederlands - 17e eeuw

4.

En 's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het
En 's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het

5

Allen
goed. En 's a - - vonds, en 's a - - vonds, en
goed. En 's a - - vonds, en 's a - - vonds, en

8

Solo
's a - vonds is het goed. En 's a - vonds heb - ben wij
's a - vonds is het goed. En 's a - vonds zul - len wij

11

Allen
geld bij ho - pen, En 's mor - gens geen om brood te ko - pen, En
koe - ken bak - ken, En 's mor - gens te - gen uw o - ren plak - ken, En

14

's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het goed.
's a - vonds, en 's a - vonds, en 's a - vonds is het goed.

Oud-Nederlands

Gaande

5.

1. 'k Heb mijn wa-gen vol - ge - la - den, vol met ou - - de
2. Heb mijn wa - gen vol - ge - la - den, vol met jon - - ge

5

wij - ven; Toen zij op de mar-rekt kwa - men be-gon-nen
meis - jes; Toen zij op de mar-rekt kwa - men zon - gen

8

zij te kij - ven. Nu neem ik van mijn le-vens - da - gen
13 zij als sijs - jes. Nu neem ik van mijn le-vens - da - gen

geen ou - de wij-ven op mijn wa - gen. Hop paard - je hop!
steeds jon - ge meis - jes op mijn wa - gen. Hop paard - je hop!

Oud-Nederlands – 18e eeuw

Blij vertellend

6.

1. 'k Kwam lestmaal door een groe - ne wei, koe - koek! (koekoek) Ik
2. Ter - wijl det 'er die vo - gel zong, koe - koek! (koekoek) kwam

5

vond de nach - te - gaal aan d'een zij koe - koek! (koekoek) De
8 daar een stem die be - ter klonk, koe - koek! (koe-koek) Die

11

nach - te - gaal zong op zijn best, De koe - koek riep uit
11 stem die zong al grof en fijn, Het scheen een Ve - nus -

zij - nen nest: Koe - koek, koekoek, koe - koek! Koe -
14 snep te zijn: koe - koek, koe -

koek,
koek, koe - koek, koe - koek!
koe - koek, koe - koek!

Zuid-Nederlands

Niet te vlug

7. 1. 'k "Schoon lieve-ken, waar waar - de gij den eer - sten mei - en
2. "Schoon lie - ve-ken, waar waar - de gij den twee - den mei - en

nacht, dat gij mij ge - nen mei en bracht?" "Den
nacht, dat gij mij ge - nen mei en bracht?" "Den

9 eer - sten mei - en - nacht, schoon lief, dan was ik ziek! Schoon
twee - den mei - en - nacht, zocht ik een e - glan - tier. Schoon

13 lie - ve - ken, ik kost er van mijn bed - de - ken niet."
lie - ve - ken, sta op en u - wen mei is hier"

Zuid-Nederlands

Geestig

8. 1. 'k Den uil die op de pe - reboom zat, Den uil die op de

pe-reboom zat, En boven zijn hoofd daar zat er een kat, Van simmedondy-ne Van

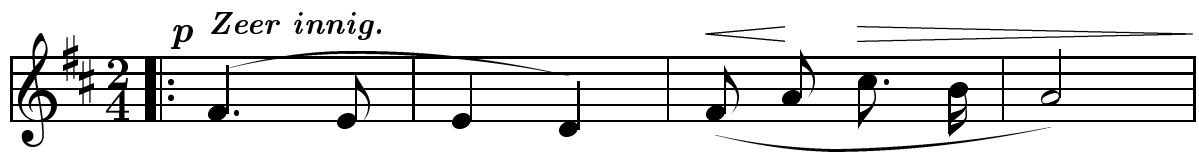
12 fa - ri - lon - la, En bo - ven zijn hoofd daar zat er een kat, Den

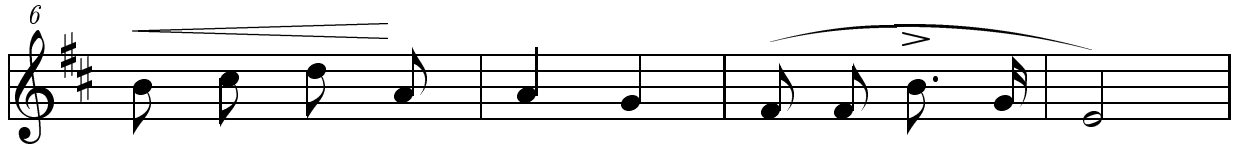
uil vi - vat, Den uil vi - vat! Vi - vat!

Hemelhuis

René De Clercq – Emiel Hullebroeck

1. Door mijn wo- ning Speelt een zon- nig licht.
2. Daar, op 't schouw- ke, Prijkt mijn e- nig kruis.
3. O, mijn kind'- ren! Graag ge- bro- ken brood!

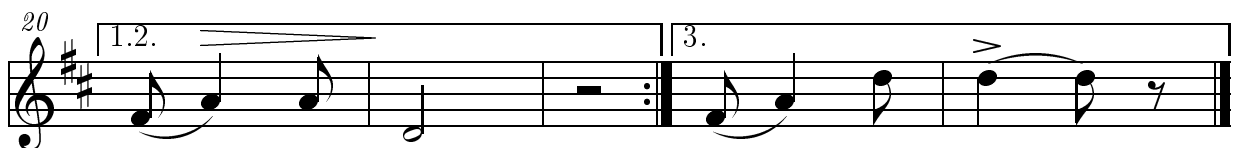
'k Voel me een klei- ne ko- ning In mijn gro- te plicht.
Wees mijn en- gel, vrouw- ke, Wees mijn he- mel- huis:
Zou 't ge- luk ver- min- d'ren Waar de last ver- groot?

Vrouw en kind te schra- gen Op mijn ster- ke jeugd. En ze
Wees mijn stout- ste roe- men, Wees mijn zoet- ste troost, Fris- se
Zou men ar- moe lij- den Om een mond- je meer? Och, waar

hoog te dra- gen In mijn vreugd. En ze hoog te dra- gen
le- vens- bloe- men, Krach- tig kroost! Fris- se le- vens- bloe- men,
men-senstrij-den, Helpt de Heer! Och, waar men-senstrij-den,

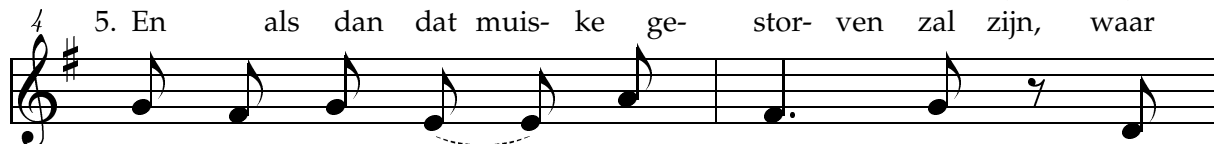
1. In - mijn vreugd.
2. Krach- tig kroost!
3. Helpt de Heer!

Vier weverkens.

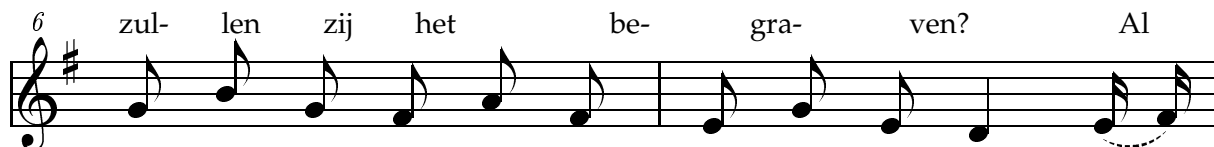
Uit Brabant

1. Vier we- ver- kens zag men ter bo- ter- markt gaan, en de
 2. En als zij dat bo- ter- ken had- den ge- kocht, zij
 3. Dat vrouw-ken dat sprak: "Ja, dat zal ik wel doen, ja zo
 4. Wat zou- den de we- ver- kens he- ren zijn, zij en
 5. En als dan dat muis- ke ge- stor- ven zal zijn, waar

bo- ter die was er zo die re. Zij
 had- den er vier pla- te- len. Zij
 wel als een vrouw- ken vol e- ren. Want
 heb- ben er hui- ze noch er- ven! En
 6 zul- len zij het be- gra- ven? Al

had- den geen duit haast meer in hun- ne tas en ze
 spra- ken dat vrouw- ken zo vrien- de- lijk aan: "Sa,
 'k we- te wel wat er de we- ver- kens zijn: en de
 kruipt er een muis- ke in hun- ne schap- raai, van hon-
 8 on- der de we- ver- kens hun- ne ge- touw en het

koch- ten één pond sa vie- ren.
 vrouw- ken, en wilt het ons de- len".
 we- ver- kens zijn er geen he- ren". Schiet-
 ger zo moet het er er ster- ven.
 10 graf- ke zal roos- kens dra- gen.

13 spoe- le, sjer-re-bek- ke, spoel- za! Djik-ke- djak- ke, ker-re-kol- tjes, klits-

en ze koch- ten één pond sa vie- ren.
 "Sa, vrouw- ken, en wilt het ons de- len".
 klets! en de we- ver- kens zijn er geen he- ren".
 van hon ger zo moet het er ster- ven.
 en het graf- ke zal roos- kens dra- gen.

De Gilde Viert

Tekst: René De Clercq

Muziek: Emiel Hullebroeck

Marsmaat. mf

1. De gil- de viert, de gil- de juicht, Wat
2. be- ker ruischt, de be- ker schuimt! Sa,
3. pijp- ke dampt in mon- kel mond, En
4. gil- de juicht, de gil- de viert! Hoe-

7
zit gij daar en blokt en buigt Nog o- ver u- we
mak- kers frisch en op- ge- ruimd Het glas aan u- we
spreidt wel- lus- tig in het rond Stu- den- ti- ko- ze
ra! de pet om- hoog ge- zwierd, En nog eens hard ge-

13
boe- ken? De wijs- heid ligt maar in de kan. Die
lip- pen! Die op zijn ka- mer koe- ke- loert, En
geu- ren! Die steeds aan per- ka- men- ten kluift, En
klon- ken! De blok- ker ligt reeds log en loom, Ge-

19
ze el ders zoe- ken wil, die kan; Doch laat hem, laat hem
geest- ver- snip- prend dwaas- heen snoert, Drink' wa- ter als de
per- ka- men- te reu- ken snuift, Krijgt per- ka- men- ten
kweld door na- ren blok- kers- droom, Met dro- ge keel te

25
zoe- ken.
kip- pen.
kleu- ren. Het bes- te bier- tje lust hem niet,
ron- ken.

31
p Het lief- ste lied- je sust hem niet, *f* Het mooi- ste

37
meis- je kust hem niet! *ff* Hoog het glas! Hoog het hart!

44
Hoog het lied! 1.2.3. strofe.. 4. einde.
2. De lied!
3. Het
4. De

Negende Vlaamse Zangavond

Rond de piano van René De Clercq

23 februari 2001 om 20 uur in d'Iefte Deerlijk

1. Vrienden komt ...
2. Lied van mijn land
3. Waar in 't bosgroen eikenhout
4. Het lied der Vlamingen
5. De vogel die naar 't zuiden trekt solo
6. Beiaardlied
7. Klompenliedeke
8. Liederenkranen I
9. Mijn zoetlief was duo
10. O mijn kempen
11. Mijn klein dochterke
12. Tineke van Heule
13. Waarom, waarom
14. Laat ons liefste samenvaren
15. De Bietebouw solo en samenzang
16. Moederke alleen
17. Het loze vissertje
18. Het schrijverke duo
19. 't Zijn weiden als wiegende zeeën
20. Liederenkranen II
21. Hemelhuis
22. Vier weverkens
23. De Gilde viert

Presentatie	Jan Dhalluin
Verhaal R. De Clercq	Mieke Dekeyser
Dirigent	Monique Naessens
Koor	Sint-Cecilia Deerlijk
Solozangers	Wim Vancauwenberghe Monique Naessens
Pianobegeleiding	Hugo De Backer
Partituren	André Van Ryckeghem